ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ସାତ ନମ୍ବର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଆଖ୍ୟାନ: ଯେରୋବୋଆମରୁ ଯୋଶିୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କର ପୁନଃସ୍ଥାପନା

Jeff Pippenger

2024-02-29

୧୮୪୪ ମସିହାରେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି, ବାବିଲୋନର ଜିଅ ଭାବରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ଯେପରିକି ଯିରୋବୋଆମ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରର ତାଙ୍କର ଦଶଟି ଗୋତ୍ର ଦକ୍ଷିଣର ଯିହୁଦାର ରାଜ୍ୟରୁ ପୃଥକ୍ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଏକ ଜାଲିଆତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସେହି ଘଟଣା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପୂର୍ବଚ୍ଛାୟା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଯିରୋବୋଆମଙ୍କର ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁର—ଏକଟି ବେଥେଲ ନଗରରେ (ଅର୍ଥ, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହ"/ମଣ୍ଡଳୀ), ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଦାନରେ (ଅର୍ଥ, ନ୍ୟାୟ/ରାଜ୍ୟ)—ସେହି ମିଥ୍ୟା ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟ-ପ୍ରଣାଳୀର ପୂର୍ବଚ୍ଛାୟା ଥିଲା, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରତିରୂପକ। ଯିରୋବୋଆମଙ୍କର ଜାଲିଆତିପୂର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟ-ପ୍ରଣାଳୀର ସମସ୍ତ ଉପାଦାନ ଆରୋଣଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହରେ ସ୍ଥାପିତ ସେହି ଏକେଇ ଗଠନକୁ ଅନୁସରଣ କରି ରଚିତ ଥିଲା। ଏହିପରି, ଯିରୋବୋଆମଙ୍କର ଜାଲିଆତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀ ଆରୋଣଙ୍କ ଜାଲିଆତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଥିଲା।

ଯେରୋବୋଆମଙ୍କର ଜାଲିଆତି ପ୍ରଣାଳୀ ସେହି ଉପାସନା-ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହାକୁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ପୃଥକ ହେଲା ଏବଂ ପାପତନ୍ତ୍ରର ରୋମୀୟ ପଶୁର ଏକ କନ୍ୟା, କିମ୍ବା ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ହେଇଉଠିଲା। ଯେରୋବୋଆମଙ୍କର ଏହି ଜାଲିଆତି ପ୍ରଣାଳୀର ସ୍ଥାପନା ସମୟରେ ମଧ୍, ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ତାଙ୍କର ବେଦୀ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କଲେ। 1844 ମସିହାରେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି, ଯେତେବେଳେ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ ରୋମର କନ୍ୟାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଏକ ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ତାହାର ଭୂମିକାର ସର୍ବାରମ୍ଭରେ ଥିଲା, ମିଲରାଇଟମାନେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ସେମାନେ ରୋମର କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ତିରସ୍କାରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯେମାନେ ରୋମର ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନ—ରବିବାର ଉପାସନା—ପାଳନ କରି ଯାଇବାକୁ ଚୟନ କରିଥିଲେ।

ଯିହୂଦାର ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଯିଏ ଯାରୋବଅ୍ାମଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିଥିଲେ, ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପ୍ରକାଶ କଲେ।

> ଏବଂ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ବେଦୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲା, ହେ ବେଦୀ, ହେ ବେଦୀ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି: ଦେଖ, ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରେ ଜଣେ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ନେବେ, ତାହାର ନାମ ହେବ ଯୋଶିୟ; ଏବଂ ସେ ତୋର ଉପରେ ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ବଲି ଦେବ, ଯେମାନେ ତୋର ଉପରେ ଧୂପ ଜଳାନ୍ତି; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥିମାନେ ତୋର ଉପରେ ଦହନ କରାଯିବ। ଏବଂ ସେହି ଦିନେ ସେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଦେଇ କହିଲା, ଏହାହିଁ ସେହି ଚିହ୍ନ, ଯାହା ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି: ଦେଖ, ବେଦୀ ଫାଟିଯିବ, ଏବଂ ତାହାର ଉପରେ ଥିବା ଛାଇ ବାହାରକୁ ଢାଳି ପଡ଼ିବ। 1 ରାଜାବଳୀ 13:2, 3.

ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀରେ "ବେଦୀ" ଶବ୍ଦ ଟିର ଦ୍ୱ ିଗୁଣ ଉଲ୍ଲେ ଖ ସମ୍ମି ିଳିତ ଥିଲା। ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀରେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ କିମ୍ ା ପଦବଳୀର ଦ୍ୱ ିଗୁଣ ଉଚ୍ଚ ାରଣ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେ ଶର ଏକ ପ୍ର ତୀକକୁ ସୂଚିତ କରେ; ଏହିପରି ଭାବେ ଏହା 1844 ମସିହାକୁ ଚିହ୍ନି ିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଦୂତ ଆସିଲେ ଏବଂ ପ୍ରେ ାଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ଧର୍ମ ପତିତ ହୋଇ ବାବିଲୋନର ଜିଅରେ ପରିଣତ ହେଲା। ସେହି ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ା ଏକ ଚିହ୍ନ ମ୍ଧ ଦେଇଥିଲେ, ଯେପରି 1844 ମସିହାରେ ମିଲରାଇଟମାନେ ବିଶ୍ର ାମବାରର ଚିହ୍ନ କୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରିଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ପଦ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ଯେପରି ଯେରୋବୟାମ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ାଙ୍କ ୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି ତାଙ୍କ ହାତ ପକ୍ଷ ାଘାତଗ୍ର ସ୍ତ ହେଲା; ଏହା ଏଭଳି ବାବିଲୋନର ଚିହ୍ନ କୁ

ସୂଚିତ କରେ, ଯାହାକି ଲୋକଙ୍କ ଲଲାଟ କିମ୍ବା ହାତରେ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଗ୍ର ହଣ କଲେ ଆତ୍ମ ିକ ଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟ ଅନନ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ପଙ୍ଗୁ ହୋଇଯାଏ।

ଏହି ଅଧ୍ୟୟନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଆମେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀ ଏପରି କହି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ, “ଦାଉଦଙ୍କ ଘରାଣୀ ପାଇଁ ଜଣେ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ନେବ, ତାହାର ନାମ ଯୋଶିୟ; ଏବଂ ତୋର ଉପରେ ସେ ସେହି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ବଳି ଦେବ, ଯେମାନେ ତୋର ଉପରେ ଧୂପ ଜଳାନ୍ତି, ଏବଂ ମଣିଷମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ତୋର ଉପରେ ଦହନ କରାଯିବ।” ଯୋଶିୟର ଅର୍ଥ “ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭିତ୍ତି”, ଏବଂ ସେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ସେହି ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଯିରୋବୋଆମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀର ଉଦ୍ଘାଟନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ସେହି ଇତିହାସରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ଯିରୋବୋଆମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଉପାସନା-ପ୍ରଣାଳୀର ଉପରେ, ଯୋଶିୟ ସେହି ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ, ଯେମାନେ ଏହି ନକଲି ଉପାସନାରେ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ଆଜ୍ଞାକୁ ଅନାଜ୍ଞା କଲେ ଯେ, ସେ ଯେ ପଥରେ ଯାଇଥିଲେ ସେହି ପଥରେ ଯେରୋବୋୟାମଙ୍କ ଅଭିଷେକକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ବେଥେଲରେ ଖାଇବେ କିମ୍ବା ପିଇବେ ନାହିଁ। ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ସେ ଯେତେବେଳେ ଖାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ 1844 ପରେ ଯେମାନେ 1843ରେ ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶିକ୍ଷାମାନ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପଦ୍ଧତିମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବାଛିବେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଯିବାକୁ ଥିବା ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ। 1843ରେ ଯେମାନେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁଶଯ୍ୟା ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁଶଯ୍ୟା ସହିତ ଏକେ ହେବ। ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ମୃତ୍ୟୁଶଯ୍ୟା ଥିଲା 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ—ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ମନୋନୀତ ଜନ—ଉପେକ୍ଷିତ ହେଲେ ଏବଂ ରୋମର କନ୍ୟାମାନେ ହେଇଗଲେ। ଲାଉଡିସିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମୃତ୍ୟୁଶଯ୍ୟା ମଧ୍ୟ ସେହି ତାରିଖର ମଧ୍ୟରେ ହେବ, ଯେତେବେଳେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001ରେ, ଯେପରି 1840ରେ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ଏବଂ ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ, ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ସୀଲମୋହର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ଦୂତ ଯେରୁଶାଲେମର ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଭୂମିରେ (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର) ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀରେ (ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ) କୃତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଯେମାନେ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କାନ୍ଦନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ଚିହ୍ନ ରଖିବାକୁ। ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ, ହିଜକିଏଲଙ୍କ ଚାରି ଘୃଣ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପିତୃଗଣଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ, ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସୀଲମୋହର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ପରିଣତ ହେଲା।

1843ରେ ପରୀକ୍ଷା, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର “ସାତ କାଳ” ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଭିତ୍ତିସମୂହ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା, ଯାହା 1863ରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ଯିରିମିୟଙ୍କ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଅନୁସରଣ କରି ଶେଷବର୍ଷାର ବିଶ୍ରାମକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କିମ୍ବା ଅନିଚ୍ଛା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା। 1888ର ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଲାଓଦିକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ସେହି ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଜୋନ୍ସ ଓ ୱାଗୋନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଣାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟୀକରଣର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଥିଲା।

୧୮୫୬ ମସିହାରେ, ଲାଓଦିକିଆ ପାଇଁ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଥମେ ମିଲେରାଇଟ୍ ମାନଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ଏହା “ସାତ କାଳ”ର ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ଆଲୋକ ସହିତ ଆସିଲା; କିନ୍ତୁ ଲାଓଦିକିଆ ପାଇଁ ବାର୍ତ୍ତାରେ ଥିବା ଉପଚାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନୁଭବ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଇତିହାସର ବାର୍ତ୍ତା—ଉଭୟକୁ ୧୮୬୩ ମସିହାରେ ଅସ୍ୱୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ଅନୁଭବ “ଦର୍ଶନ” (mareh) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା “ଦେଖାଯାଇବା”କୁ ସୂଚାଏ; ଏବଂ (chazon) “ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଇତିହାସ”ର ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ, ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ଉଭୟ ଦର୍ଶନ ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ନିଜ ନିଜ ପୂରଣ ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଉଣେଇଶ ବର୍ଷ ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉଭୟକୁ

ଅସ୍ୱ ୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଶେଷକୁ ଏକାତ୍ମ କରି ଚିହ୍ନ ିତ କରନ୍ତ ି।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ, 1863 ଓ 1888 ର ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପୁନର୍ବାର ପରୀକ୍ଷାସ୍ୱରୂପ ସତ୍ୟ ହେଲା, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉଭୟେ ଯିରିମିୟଙ୍କ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲେ। ସେହି ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ଆସିଲା, ଏବଂ 1919 ର ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଆସିଲା, କାରଣ 1919 ରେ, କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତାରୁ ଶୂନ୍ୟ ଥିବା ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ସୁସମାଚାରକୁ ଏକ ନକଲି "ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା" ସନ୍ଦେଶ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ପରାକ୍ରମୀ ଦୂତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଅବତରଣ କଲେବେଳେ, ପଦ 1 ରୁ 3 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ ହେଲା, ଏବଂ ପଦ 1 ରୁ 3 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ "ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର"ର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ଏବେ କି ସେହି କଥା ଆସୁଛି ଯେ ମୁଁ ଘୋଷଣା କରିଛି ଯେ ନ୍ୟୁୟୋର୍କ ଜ୍ୱାରୀୟ ତରଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ବୁହାଯାଇ ଯିବ? ଏହା ମୁଁ କେବେ କହିନାହିଁ। ମୁଁ ଏତିକି କହିଛି ଯେ, ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ତଳାବଳୀ ଉଠୁଥିବା ବଡ଼ ବଡ଼ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଥିବାବେଳେ, 'ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଭୟାନକ ଭାବରେ ପୃଥିବୀକୁ କମ୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ କେତେ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ! ତେବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–3 ର କଥାଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ବିଷୟର ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁୟୋର୍କ ଉପରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ କ'ଣ ଆସିବ, ସେ ବିଷୟରେ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଲୋକ ନାହିଁ; କେବଳ ଏତିକି ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଏକଦିନ ସେଠାର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପଟେଇବା ଓ ଓଲଟାଇଦେବା ଦ୍ୱାରା ଭୂମିସାତ ହେବ। ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକ ଅନୁଯାୟୀ, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଜଗତରେ ବିନାଶ ଅଛି। ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ, ତାଙ୍କର ପରାକ୍ରମୀ ଶକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ସ୍ପର୍ଶ, ଏବଂ ଏହି ବିପୁଳ ସଂରଚନାଗୁଡ଼ିକ ଧସିପଡ଼ିବ। ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ଘଟିବ ଯାହାର ଭୟାବହତାକୁ ଆମେ କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କରିପାରୁନାହୁଁ।" Review and Herald, July 5, 1906.

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଝିମିଝିମି ଭାବେ ପତିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ହବକ୍କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତର୍କ" ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ତର୍କ ଥିଲା ବାଇବେଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ପ୍ରଣାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏବଂ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଓ ଏକ ସତ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ। ସେହି ତର୍କର ସମାପ୍ତି ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର "ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର" ଆସେ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ବାବିଲ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଝୁଣ୍ଡକୁ ବାବିଲରୁ ବାହାରି ଆସିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରେ। ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱରର ଆଗମନ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବାର ଇତିହାସର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଯାହା ଚତୁର୍ଥ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ ସେହି ଚତୁର୍ଥ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଲାଓଡିସୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚତୁର୍ଥ ଓ ଶେଷ ପିଢ଼ୀକୁ, ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର-ନିୟମ ସମୟରେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମନ କରୁଥିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ।

ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ମୃତ୍ୟୁଶଯ୍ୟା, ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ଓ 1844 ମସିହାର ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟରେ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମର ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର ଓ ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଲାଓଦିକିଆ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମୃତ୍ୟୁଶଯ୍ୟାର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା। ଯିହୁଦାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ସହ ସେହି ଏକେ ସମାଧିରେ ସମାଧିସ୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଯୋଶିୟା ତାଙ୍କ ସଂଶୋଧନ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ସେହି ସମାଧିର ସାମ୍ନାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ। ରାଜା ଯୋଶିୟାଙ୍କର ସଂଶୋଧନ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଭିତ୍ତିମୂଳ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ଭିତ୍ତିମୂଳମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ତାଙ୍କର ସଂଶୋଧନ ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦିର ପୁନଃସ୍ଥାପନର କାର୍ଯ୍ୟ ହାତେ ନିଆଯାଇଥିଲା।

> ଯୋଶିୟା ରାଜାଙ୍କ ଅଷ୍ଟ ାଦଶ ବର୍ଷରେ ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ରାଜା ଅଜଲିୟାର ପୁଅ, ମେଶୁଲ୍ଲ ମର ପୌତ୍ର , ଲେଖକ ଶାଫାନଙ୍କ ୁ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଭବନକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, "ମହାଯାଜକ ହିଲ୍କ ିୟାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ, ଯେହେତୁ ସେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଭବନକୁ ଆଣାଯାଇଥିବା ରୂପା ଗଣନା କରନ୍ତୁ , ଯାହା ଦ୍ ାରର ରକ୍ଷ କମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସଂଗ୍ର ହ କରିଛନ୍ତ ି। ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଭବନର ତଦାରଖ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ କାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ରେ ଦିଅନ୍ତୁ ;

> ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭବନରେ କାମ କରୁଥିବା କାର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେଣିକି ଭବନର ଭଙ୍ଗା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ମରାମତି ହେଉ; ସୁତାରମାନଙ୍କୁ, ନିର୍ମାତାମାନଙ୍କୁ, ଓ ପଥର କାମକାରୀମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଭବନର ମରାମତି ପାଇଁ କାଠ ଓ କଟା ପଥର କିଣିବାକୁ। କିନ୍ତୁ ଯେ ଧନ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସହ କୌଣସି ହିସାବ ନିଆଯାଇନଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ କାମ କରୁଥିଲେ।" ଏବଂ ମହାଯାଜକ ହିଲ୍‌କିୟା ଲେଖକ ଶାଫାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭବନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୁସ୍ତକ ପାଇଛି।" ତା'ପରେ ହିଲ୍‌କିୟା ସେହି ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଶାଫାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ତାହା ପଢ଼ିଲେ। ତା'ପରେ ଲେଖକ ଶାଫାନ ରାଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି, ରାଜାଙ୍କୁ ପୁଣି ସମାଦେଶ ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମ ଦାସମାନେ ଭବନରେ ମିଳିଥିବା ଧନକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭବନର ତଦାରଖ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦେଇଛନ୍ତି।" ପୁଣି ଲେଖକ ଶାଫାନ ରାଜାଙ୍କୁ ଜଣାଇ କହିଲେ, "ଯାଜକ ହିଲ୍‌କିୟା ମୋତେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଦେଇଛନ୍ତି।" ଏବଂ ଶାଫାନ ତାହା ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଢ଼ିଲେ। ତା'ପରେ ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ରାଜା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ଛିଣ୍ଡାଇଦେଲେ। ତା'ପରେ ରାଜା ଯାଜକ ହିଲ୍‌କିୟାଙ୍କୁ, ଶାଫାନଙ୍କ ପୁଅ ଆହୀକାମଙ୍କୁ, ମୀଖାୟାର ପୁଅ ଅକ୍‌ବୋରଙ୍କୁ, ଲେଖକ ଶାଫାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ସେବକ ଅସାୟାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରି କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ଯାଇ, ମୋ ପାଇଁ, ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦା ପାଇଁ, ଏହି ମିଳିଥିବା ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟସମୂହ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପଚାର; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯେ କ୍ରୋଧ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜ୍ୱଳିଉଠିଛି, ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ, କାରଣ ଆମର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ଆମ ବିଷୟରେ ଯାହା କିଛି ଲେଖାଯାଇଛି, ସେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ କରିନାହାନ୍ତି।" ୨ ରାଜାବଳୀ ୨୨:୩–୧୩।

"ଯୋଶିୟା" ନାମରେ ଏକ ଶିଶୁ ଜନ୍ମିବ ବୋଲି ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ ଏବଂ ନିଜର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ନେଲେ। ସେହି ଅବତରଣର ପ୍ରତିରୂପ ପୂର୍ବରୁ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୪୦ରେ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା। ଉଭୟ ଅବତରଣ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। ଯେ ଐତିହାସିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୯, ପଦ ୧୫ରେ ମିଳୁଥିବା ଇସ୍ଲାମର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣକୁ ପୂର୍ବରୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଏବଂ ସେହି ପୂର୍ବଘୋଷଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ, ସେ ଥିଲେ ଯୋଶିୟା।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଦଶମ କିମ୍ବା ଅଠାରହତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦୂତଙ୍କ ଉଭୟ ଅବତରଣରେ "ଯୋଶିୟ" ନାମଟି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ଯୋଶିୟ ଲିଚ୍ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୪୦ ରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ରେ ଯିରୋବୋଆମର ଇତିହାସରେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ "ଯୋଶିୟ" ନାମକ ଜଣେ ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମରେ ପୂରଣ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଦୂତ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ-ଦିନର ଜନମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ଇତିହାସକୁ ନେଇଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଯିରୋବୋଆମଙ୍କର ସମ୍ମୁଖୀନତା ତାହାର ପୂରଣକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଥିଲା। ବାଇବେଲୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆସୁଥିବା ଜଣେ "ଯୋଶିୟ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ବବାଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ଇତିହାସ ୧୮୪୪ ରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ନାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୂର୍ବବାଣୀ ପୁନର୍ବାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଗଲା।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ତାରିଖରେ, ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତ୍ୟଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟଙ୍କ ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକ ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ନେଇଗଲେ; ସେହି ପଥଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯେ ସମୟରେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ଆସି 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। ଯୋଶିୟ ମନ୍ଦିରର ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବାବେଳେ ମୋଶାଙ୍କର ଶାପକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯିଶାୟା ପୁନଃସ୍ଥାପନର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେମାନେ ପୁରାତନ ଧ୍ୱଂସସ୍ଥଳୀମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ସେମାନେ ପୂର୍ବତନ ଉଜାଡ଼ସ୍ଥଳମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବେ; ଏବଂ ଅନେକ ପୁରୁଷାନୁପୁରୁଷ ଧରି ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଥିବା ଉଜାଡ଼ ନଗରମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ମରାମତି କରିବେ। ଯିଶାୟ ୬୧:୪।

ମନ୍ଦ ିରକୁ ମରାମତି କରି ପୁନରୁଦ୍ଧ ାର କରିବାରେ ଯୋଶିୟାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାକୁ ଇଶାୟା ଚିହ୍ନ ିତ କରନ୍ତ ି ଯେ ଦେବଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ସମ୍ପ ାଦିତ ହେବ; କାରଣ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ାମାନେ ନିଜେମାନେ ଯେ ସମୟରେ ବଞ୍ଚ ିଥିଲେ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ଅଧିକ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହନ୍ତ ି। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ଏଜ୍ର ାଙ୍କ ସମୟରେ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସିଥିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବଛାୟିତ କରାଯାଇଥିଲା।

> କାରଣ ଆମେ ଦାସ ଥିଲୁ; ତଥାପି ଆମର ପରମେଶ୍ୱର ଆମର ଦାସତ୍ୱରେ ଆମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିନାହାନ୍ତି, ବରଂ ପାରସ୍ୟର ରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ ପ୍ରତି କୃପା ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ଆମକୁ ପୁନର୍ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି, ଆମର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ଧ୍ୱଂସସ୍ଥଳୀମାନଙ୍କୁ ମରାମତି କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯିହୂଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଆମକୁ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ଦିଅନ୍ତି। ଏଜ୍ରା ୨:୨.

ଏଜ୍ରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବାବିଲୋନରୁ ସେମାନେ ବାହାରିଆସିଥିବାବେଳେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଯୋଶିୟା କରୁଥିବା ମନ୍ଦିର ପୁନସ୍ଥାପନର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକୁ ଯିଶାୟା ଦେବଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

> ଆଉ ଯେ ସ୍ୱରକୁ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଶୁଣିଥିଲି, ସେ ପୁନର୍ବାର ମୋ ସହିତ କହିଲା, ଏବଂ କହିଲା, ଯାଅ, ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଖୋଲା ଥିବା ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ନେଇଆସ। ତେବେ ମୁଁ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ମୋତେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଦିଅ। ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହା ନିଅ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାଇଦେ; ଏହା ତୁମର ପେଟକୁ ତିକ୍ତ କରିଦେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମର ମୁଖରେ ଏହା ମହୁ ପରି ମିଠା ହେବ। ତାହାପରେ ମୁଁ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ନେଇ ତାହାକୁ ଖାଇଦେଲି; ଏବଂ ମୋର ମୁଖରେ ଏହା ମହୁ ପରି ମିଠା ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଯେତେସିଘ୍ରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଖାଇଲି, ମୋର ପେଟ ତିକ୍ତ ହୋଇଗଲା। ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମେ ପୁନର୍ବାର ଅନେକ ଲୋକ, ଜାତି, ଭାଷା ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବାକୁ ହେବ। ତାହାପରେ ମୋତେ ଏକ ଲାଠି ସଦୃଶ ନଳ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ଦୂତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କହିଲେ, ଉଠ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ବେଦୀ, ଏବଂ ତାହାର ଭିତରେ ଉପାସନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ମାପ। କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣଟି ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଏବଂ ତାହାକୁ ମାପନ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେହିଟି ଅନ୍ୟଜାତୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରୀକୁ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦତଳରେ ଦଳିବେ। ଆଉ ମୁଁ ମୋର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଟାଟ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:8–11:3।

ଏହି ଅଂଶରେ ଯୋହନ ସେହି ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ଦୂତଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଥିଲା, ସେ ଯେତେବେଳେ August 11, 1840 ରେ ଅବତରଣ କଲେ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ October 22, 1844 ର ତିକ୍ତ ନିରାଶାକୁ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରିଥିଲେ। 1844 ର ସେହି ତିକ୍ତ ନିରାଶାର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଯୋହନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ, ସେ ଦେବଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ପ୍ରଜାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ, 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ ସେହି ଅନୁଭବକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ; ଏହିପରି ସେ September 11, 2001 ଦିଗକୁ, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା Sunday law ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସୂଚନା କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, “Thou must prophesy again before many peoples, and nations, and tongues, and kings,” ଯାହା ଏହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ Revelation eighteen ରେ ଦୂତ ଅବତରଣ କରିବେ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଆଲୋକିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ Revelation chapter ten ର ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ—“line upon line.”

ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଶେଷଦିନର ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରିବା ସହିତ ସମ୍ ବନ୍ଧ ରେ, ଯୋହନଙ୍କ ୁ “ଉଠି ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମନ୍ଦ ିରକୁ ମାପ” ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ର “ମାପିବା” କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶେଷ ଭାବେ ଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେ 1844 ମସିହାରେ ସ୍ଥ ାପିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅକ୍ଟୋବର 22ର ବିନିରାଶାଦାୟକ ଘଟଣାଦ୍ୱ ାରା ତାଙ୍କ ର ଉଦର କଟୁ କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ୁ ମନ୍ଦ ିରକୁ ମାପିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ର ାଙ୍ଗ ଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ, ଯାହା ସମ୍ ବନ୍ଧ ରେ ତାଙ୍କ ୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ଜାତିମାନଙ୍କ ର ସମୟକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାରଶେ ଷାଠ ି

ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ର ାଙ୍ଗ ଣକୁ ପାଦତଳେ ଦଳିଦେବେ। ସେହି ବାରଶେ ଷାଷ ି ବର୍ଷ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା। ଯୋହନଙ୍କ ୁ 1798 ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ର ମାପିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବାରଶେ ଷାଷ ି ବର୍ଷକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ଥିଲା, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆତ୍ମ ିକ ମନ୍ଦ ିର ଓ ଆତ୍ମ ିକ ଯେରୁଶାଲେମ ପାଦତଳେ ଦଳାଯାଇଥିଲା। ସେ 1844 ମସିହାର ବିନିରାଶାର ସମୟରେ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ଥିଲେ; ତେଣୁ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ହୁଏ। ସେହି ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ମନ୍ଦ ିରକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ, ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନେ 1840 ଠାରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିଥିଲେ, ପୁନର୍ବାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣକାଳରେ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଏହି ପୁନର୍ବାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମନ୍ଦିରକୁ ମାପିବାର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ "ପୁରୁଣା ପଥ"ମାନଙ୍କର ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବ; ଯାହା "ମନ୍ଦିର" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ଥିଲା, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶାରେ ଶେଷ ହେଲା। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯିରିମିୟଙ୍କର ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହା ଯୋହନଙ୍କର "ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷର ମନ୍ଦିର", ସେତେବେଳେ ମୋଶାଙ୍କର ଶାପ ସମଗ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଛିଟିଆଇଥିବା ଭଗ୍ନାବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଯାଇଲା, ଏବଂ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଯୋଶୀୟଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେଲା। ଯୋଶୀୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି:

> ଏବଂ ତୁମଠାରୁ ଯେମାନେ ହେବେ, ସେମାନେ ପୁରାତନ ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ତୁମେ ଅନେକ ପିଢ଼ୀର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଉଠାଇ ଦେବ; ଏବଂ ତୁମର ନାମ ହେବ, ଭଙ୍ଗା ସ୍ଥାନର ମରାମତିକାରୀ, ବସୋବାସଯୋଗ୍ୟ ପଥମାନଙ୍କର ପୁନଃସ୍ଥାପକ। ଯିଶାଇୟ 58:12.

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନ୍ତ୍ୟଦିନର ଲୋକମାନେ "ବାସ କରିବା ପଥଗୁଡ଼ିକୁ" ପୁନର୍ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ଯାହା ଯିରେମିୟାଙ୍କର "ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକ" ଅଟେ। ସେମାନେ ପୁରୁଣା ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ଯେପରି ଯୋଶିୟ ଓ ଏଜ୍ରାଙ୍କ ଇତିହାସରେ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନେ ସେହି କାମ ସଫଳ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି"ର ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ଇତିହାସକୁ, ଯାହା ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷର ମନ୍ଦିର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, "ଉଠାଇବେ" ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା କରୁଥିବା ବେଳେ ସେମାନେ "ଅନେକ ପିଢ଼ିର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ" ମଧ୍ୟ ଉଠାଇବାକୁ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଏକ ଭିତ୍ତିସ୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅନ୍ତ୍ୟଦିନର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେମାନେ "ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ଜାଗାକୁ" ମରାମତ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନ ଏକ ପାତ୍ର କିମ୍ବା ଏକ ଦିଆଲର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଫାଟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିପଦ ପାଇଁ ପଥ ଖୋଲିଦେଏ। ଯେ "ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ଜାଗା"କୁ ମରାମତ କରିବାକୁ ଥିଲା, ସେହିଟି 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଯୋଶିୟ ଆଗମନ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନେ ଯିରିମିୟଙ୍କର ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଲେ ଏବଂ ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସକୁ ମାପିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେମାନେ "ଭଙ୍ଗ"କୁ ଆବିଷ୍କାର କଲେ। ସେମାନେ "ପୁରାତନ ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ" ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବାବେଳେ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ରତ୍ନମାନଙ୍କର ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କଲେ। ଯୋଶିୟଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ "ସାତ ଥର"କୁ ଆବିଷ୍କାର କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର ସତ୍ୟକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କଲେ, ଏବଂ ଏପରିକରେ "ପୂର୍ବତନ ଉଜାଡ଼ତାମାନଙ୍କୁ" ଉଠାଇଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ପ୍ରଥମ" ଏବଂ "ଶେଷ" ଉଜାଡ଼ତାମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚିହ୍ନିଲେ ଯେ ଏକଟି 1798 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି 1844 ରେ। ଏହିପରି, ପୂର୍ବତନ ଉଜାଡ଼ତାମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇବାର ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ସେହି "ଦଣ୍ଡ" ଥିଲା, ଯାହା ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରକୁ ମାପିବାକୁ ସମର୍ଥ କରିଥିଲା।

ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ର ର ସିଂହ ତାଙ୍କ ର ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ନେଇଗଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଅନ୍ତ ୍ୟ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେ ଶକୁ ପାଇପାରନ୍ତ ି; ଏବଂ ଅନ୍ତ ୍ୟ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେ ଶ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୁଃଖର ଇସ ୍ଲାମର

ସନ୍ଦେ ଶ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ର ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ତାଲିକାକୁ, 1843 ଏବଂ 1850ର ପ୍ର ବର୍ତ୍ତ କ ଚାର୍ଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଭାବେ, ଆବିଷ୍କ ାର କଲେ, ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଭିତ୍ତ ିରେ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଅଷ୍ଟ ମ ଅଧ ାୟର "ତିନିଟି ଦୁଃଖ" ସମ୍ମ ିଳିତ ଥିଲା, ଏବଂ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଦୁଃଖ ସେହି ଭିତ୍ତ ିସ୍ଥ ଇତିହାସରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ମିଲରାଇଟ ମନ୍ଦ ିର ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ପରେ ସେମାନେ ଚିହ୍ନ ଟ କଲେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନଙ୍କ ର ତ୍ର ିଗୁଣ ପ୍ର ୟୋଗର ନିୟମ ସମ୍ ବନ୍ଧ ୀୟ ବୁଝାମଣା ପୂର୍ବରୁହିଁ ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ର ର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ସ୍ଥ ାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ର ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଲେ ବେଳେ "ବିଶ୍ର ାମ ଓ ସତେଜତା"କୁ ଚିହ୍ନ ିପାରନ୍ତ ି, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୁଃଖର ଅନ୍ତ ୍ୟ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେ ଶ, ଏବଂ ଯାହା ପ୍ର ଥମ ଓ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଦୁଃଖର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ ୀଙ୍କ ସହିତ ଚିହ୍ନ ିତ ଓ ସ୍ଥ ାପିତ ହୋଇଛି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> "ଶତ୍ରୁ ଆମର ଭାଇମାନେ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ମନକୁ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଦୃଢ଼ ରହିବା ପାଇଁ ଜନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଭ୍ରମିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। ତାହାର କୁତର୍କଗୁଡ଼ିକ ଏହି ସମୟର ବିପଦସମୂହ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ମନକୁ ଦୂରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ରଚିତ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଯେ ଆଲୋକ ଆଣିଥିଲେ, ସେହି ଆଲୋକକୁ ସେମାନେ କିଛିମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଦେଉନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଘଟଣାମାଳା ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୟାପ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱର ନୁହେଁ। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଉତ୍ପତ୍ତିର ସତ୍ୟକୁ ନିଷ୍ଫଳ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅତୀତ ଅନୁଭବରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି, ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇଥାନ୍ତି।"
>
> "'ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି: ପଥମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ, ଦେଖ, ଏବଂ ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଚାର, କେଉଁଠି ଭଲ ପଥ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ପଥରେ ଚାଲ।' ଯିରିମିୟ 6:16।"
>
> "ଆମର ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ—ଯେ ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ବାକ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ବକ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା—ଛିଣ୍ଡି ଦେବାକୁ କେହି ଚେଷ୍ଟା ନ କରୁ। ଏହି ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ଗତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ଧରି ନିର୍ମାଣ କରୁଛୁ। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏମିତି ଭାବିପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ପଥ ଖୋଜି ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଏକ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ମହା ଭ୍ରମ। ଯାହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ।"
>
> "ଅତୀତକାଳରେ ଅନେକେ ଏକ ନୂତନ ବିଶ୍ୱାସ ଗଠନ କରିବାକୁ, ନୂତନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ମାଣ କେତେଦିନ ଅବିଚଳ ରହିଲା? ସେହିଟି ଶୀଘ୍ରେ ଭଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲା, କାରଣ ତାହା ଶୈଳ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିଲା।"
>
> "ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନେ କି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲେ? ସେମାନେ କି ମିଥ୍ୟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିନଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ, ସମସ୍ତ କରି ସରି, ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦାଣ୍ଡି ରହି ଏହା କହିବାକୁ ପଡ଼ୁନଥିଲା କି: 'ଯେ ଭିତ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭିତ୍ତି କେହି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିପାରେ ନାହିଁ'? 1 Corinthians 3:11."
>
> "ଏହିପରି ଆମେ ଆମର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସର ଆରମ୍ଭକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଚଳଭାବେ ଧାରଣ କରି ରଖିବାକୁ ହେବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶକ୍ତିମୟ ବାକ୍ୟମାନ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ କରି ଜଗତରୁ ବାହାର କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକରେ ଆଣାଯାଇଛି। ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନିରେ ସ୍ପର୍ଶିତ ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। ଦିବ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ ଘୋଷିତ ସତ୍ୟର ଖାଣ୍ଟିଆତା ଉପରେ ନିଜ ମୋହର ଲାଗାଇଛି।" Testimonies, volume 8, 296, 297.